

2009 ÁPR 29.

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.21.979/2008/3.

3
2009 -04- 1 0
20956/07

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Birkás János ügyvéd (4024 Debrecen, Iparkamara u. 2; levélcíme: 4002 Debrecen, Pf. 151.) által képviselt Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend Magyar Nagyperjelség (1132 Budapest, Váci út 42. V/17.) felperesnek a dr. Bodonovich Jenő ügyvéd (1126 Budapest, Hollósy Simon u. 19. II/1; levélcíme: 1531 Budapest, Pf. 63.) által képviselt dr. Simóka Tamás (1021 Budapest, Budakeszi út 77.) I. rendű, dr. Váralljai Csocsán Jenő (1053 Budapest, Veres Pálné u. 33.) II. rendű, Kovács László (1137 Budapest, Katona J. u. 35.) III. rendű és a Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend IV. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása miatt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. december 6-án kelt, 19.P.20.956/2005/42. számú ítélete ellen a felperes által 43. és 47. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek 12.000 (Tizenkettőezer) forint fellebbezési költséget.

A felperes illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend Magyar Nagyperjelség Egyesület felperes végleges kereseti kérelmében a névviseléshez fűződő személyiségi joga megsértésének a megállapítását és az alperesek eltiltását kérte a felperesi egyesülethez hasonló vagy azzal azonos elnevezés használatától, ezen kívül kérte az alperes nyilvános elégtételadásra kötelezését is.

Az alperesek vitatták a kereset jogalapját és viszontkeresetet terjesztettek elő. Álláspontjuk szerint a nemzetközi jogalanyiságú Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és

Kórházi Lovagrend őket jogosította fel a magyarországi képviseletre, ezért a felperesi társadalmi szervezet az, amely jogosulatlanul használja a nemzetközi szervezettel gyakorlatilag azonos nevet, így jogsértést a felperes követett el, amelynek megállapítását és a felperes elégtétel adására kötelezést kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően 8 napon belül hagyjon fel a Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend Magyar Nagyperjelség név használatával.

Kötelezte a felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül saját költségén három országos napilapban, a Népszabadságban, a Magyar Nemzetben és a Magyar Hírlapban jelentessen meg közleményt arról, hogy a felperesi egyesület nem azonos a Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend, mint nemzetközi jogalany magyarországi szervezetével.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II., III., IV. rendű alpereseknek egyetemlegesen 250.000 forint perköltséget.

A le nem rótt kereseti és viszontkereseti illetékről úgy rendelkezett, hogy azt a felperes és az alperes illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Az ítélet indokolásában ismertette az Alkotmány, valamint az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény rendelkezéseit, a Ptk. 61. §-át, a Ptk. 75. § (1) és (2) bekezdését, valamint a Ptk. 77. § rendelkezéseit, továbbá a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 1. számú állásfoglalását is.

Kiemelte, hogy a nemzetközi jogalanyiságú Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend IV. rendű alperes és a Magyar Köztársaság 1993-ban De Brissac urat ismerte el a szervezet képviseletre jogosult képviselőjének. Ezen kívül a nemzetközi jogalanyiságú lovagrend képviselője Francisco de Borbon y Escasany Sevillai herceg az I.r. alperest nevezte ki a magyarországi nagyperjelség vezetőjének, amiről a Magyar Köztársaság Külügyminisztériumát is értesítették.

Ezzel szemben a felperesi társadalmi szervezet képviselői nem igazolták, hogy a névviselés vonatkozásában rendelkeznek a nemzetközi jogalanyiságú szervezet felhatalmazásával, továbbá az alperesi névhasználatot sem tudták érdemben megkérdőjelezni.

A felperes nyilvántartásba vételének idején a nemzetközi jogalanyiságú szervezet már létezett, ezért az elsőfokú bíróság szerint a IV. rendű alperes és a képviseletében eljáró I., II., III. rendű alperesek megalapozottan kérték a felperesi társadalmi szervezet névhasználatától való eltiltását.

Ilyen körülmények között az alperesek viszontkeresetének megfelelően a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a névhasználati jog megsértését az elsőfokú bíróság megállapította és a b) pont szerint a felperest eltiltotta a további jogsértéstől, továbbá a c) pont szerint elégtétel adására is kötelezte, mégpedig oly módon, hogy saját költségén három országos napilapban tegyen közzé közleményt arról, hogy a felperesi egyesület nem azonos a Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend, mint nemzetközi jogalany magyarországi szervezetével.

Az elsőfokú bíróság a viszontkereset vonatkozásában kifejtett álláspontjára figyelemmel megállapította, hogy a felperes használta jogsértő módon a IV. rendű alperes nevével gyakorlatilag azonos nevet, így az alperesek nem sértették meg a

felperes személyiségi jogait, ezért a felperes kereseti kérelmét jogalap hiányában elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte a döntés keresetének megfelelő megváltoztatását és az alperesek költségeiben való marasztalását. Kifejtette, a Külügyminisztérium megerősítette, hogy a szerződés létrejötte előtt megvizsgálták a lovagrend jogosultságát, majd ezt követően jött létre 1993. augusztus 18-án a szerződés. Az azonban nem igazolt, hogy a Külügyminisztérium 1993. évet követően vizsgálta volna a nemzetközi jogalanyiságú lovagrend képviselőjében történt változást, illetve azt, hogy a Magyar Köztársaság Kormánya kit tekint a nemzetközi jogalany képviselőjének.

A nemzetközi lovagrendben a különböző csoportok közti belharcok miatt szükséges lett volna a Külügyminisztérium ismételt állásfoglalásának beszerzése, a lovagrend vezetésében és a képviselőre jogosult személyek körében történt változásokra tekintettel.

Jelen per felperese, valamint az I., II., III. rendű alperesek a nemzetközi lovagrend különböző ágaihoz tartoznak. Francisco de Borbon y Borbon herceg a rend magyarországi képviselőjére dr. Allan Innovius számára adott felhatalmazást. Dr. Kosza Ida, a lovagrend korábbi magyarországi perjele megerősítette, hogy 2004-óta sem a Sevillai herceg, sem pedig De Erissac herceg nem jogosult a lovagrend vezetésére, ebből következően pedig az alpereseknek a lovagrend képviselőjére sem adhatott volna felhatalmazást. 2004-óta a lovagrend tekintetében a Külügyminisztérium érdemi vizsgálódást nem végzett, s mivel az I., II., III. rendű alperesek képviselői jogosultsága nem az arra felhatalmazással rendelkező személytől ered, ezért a névhasználattal kapcsolatos személyhez fűződő jog megsértésére sem hivatkozhatnak.

Sérelmezte, hogy a Fővárosi Bíróság állást foglalt a nemzetközi lovagrend egymással rivalizáló ágai közti legitimáció és a rend magyarországi képviselője tárgyában.

Indítványozta a Külügyminisztérium ismételt megkeresését, nyilatkozatának beszerzését a nemzetközi lovagrend magyarországi képviselői jogosultsága tárgyában, mert álláspontja szerint sem De Brissac, sem pedig Francisco de Borbon y Escasany Sevillai herceg nem illetékes a nemzetközi lovagrend vezetésére, így a Magyar Köztársasággal diplomáciai kapcsolat fenntartására sem, következésképpen a lovagrend magyarországi képviselőjének jogával alperesek nem rendelkezhetnek.

Mindezek alapján elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték.

Kiemelték, a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, nem igazolta, hogy az alperesek nem a lovagrend tisztségviselői, hogy a felperesi egyesület névviseléséhez a lovagrend hozzájárult, ezzel szemben az alperesek bizonyították, hogy a nemzetközi jogalanyisággal rendelkező lovagrend felhatalmazott képviselői, amelyet kinevezési okmányaik, illetve annak megerősítését tartalmazó okiratok támasztanak alá.

Előadták, a felperes fellebbezésében olyan körülményekre hivatkozik, amelynek vizsgálatára a bíróság nem jogosult és olyan dokumentumokat jelöl meg, amelyek jelen perben irrelevánsak.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg és abból érdemben teljesen helytálló jogi következtetést vont le, meghozott döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, helyes indokaira is kiterjedően.

A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen azt emeli ki, hogy jelen perben a bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy az alperesek vagy a felperes követett el jogsértést, tehát melyik fél magatartása valósította meg a névhasználathoz fűződő személyiségi jog megsértését. Ennek megfelelően a lovagrenden belüli nézetkülönbségek, a képviseleti joggal kapcsolatos viták, a személyi ellentétek megítélése nem a bíróság feladata és nem tartozik jelen peres eljárás tárgyához.

A másodfokú bíróság általánosságokban az alábbiakra mutat rá.

A Ptk 77. § (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van a névviseléshez.

A Ptk. 77. § (3) bekezdése előírja, hogy a jogi személy nevének különböznie kell azoknak a korábban nyilvántartásba vett jogi személyeknek a nevével, amelyek hasonló működési körben és azonos területen tevékenykednek. A 77. § (4) bekezdése szerint a névviselési jog sérelmét jelenti különösen, ha valaki jogosulatlanul más nevet használja, vagy jogosulatlanul máséhoz hasonló nevet használ.

Ennek keretében elsősorban azt kell vizsgálni, hogy a név a jogi személyek elnevezésére vonatkozó szabályoknak, a névkizárólagosság, a névvalódiság és a névszabatosság követelményének megfelel-e.

A névkizárólagosság követelményének az elnevezés akkor felel meg, ha a név az egyediesítésre alkalmas, ha a megjelölés sajátos mástól eltérő jelleget ad, kizárja az összetévesztés lehetőségét.

A névkizárólagosság követelménye azt jelenti, hogy a társadalmi szervezet elnevezésének az ország területén hasonló működési körben tevékenykedő, korábban bejegyzett társadalmi szervezetek elnevezésétől különböznie kell. Társadalmi szervezeteknél a névkizárólagosság tehát a nyilvántartásba történő bejegyzés elsőbbségéhez kapcsolódik (Legfelsőbb Bíróság KK 1. számú állásfoglalás).

E szabályozások alapján a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek jogosultak Magyarországon a Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend képviseletére és a lovagrend nevének a használatára.

Ezt támasztja alá, hogy a Külügyminisztérium a diplomáciai kapcsolat során a lovagrend jogalanyiságát elismerte és a Magyar Köztársaság Kormánya, valamint a Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend a képviselite számára nyújtandó kiváltságokról, mentességekről és kedvezményekről megállapodást írt alá 1993. augusztus 18-án. A szerződésben rögzítésre került a budapesti képviselet létesítése. A magyarországi nagyperjelség vezetőjének - a Külügyminisztériumot is értesítve - az I. rendű alperest nevezték ki.

A felperesi egyesületet a Fővárosi Bíróság 1993. november 1-jén vette nyilvántartásba és a társadalmi szervezet alapításának célja azonos a nemzetközi megállapodásban rögzítettekkel.

Mindezekből következően a felperes egyrészt nem igazolta, hogy a nemzetközi jogalanyisággal rendelkező lovagrend felhatalmazta a Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend név használatára, másrészt nyilvántartásba vételének időpontja is későbbi a nemzetközi szerződés megkötéséhez, a magyarországi képviselőlet alapításának időpontjához képest. Ezen túl hasonló működési körben és azonos területen tevékenykednek.

Ezért a felperes jogsértést követett el, amikor a társadalmi szervezetet Jeruzsálemi Szent Lázár Katonai és Kórházi Lovagrend Nagyperjelség Egyesület néven hozta létre. Az objektív jogkövetkezmények tekintetében is helytálló az elsőfokú bíróság döntése.

Tekintettel a felperesi kereseti kérelem tárgyában hozott érdemi határozatra és annak indokaira is, a Fővárosi Ítéltábla azt állapította meg, hogy az alperesek viszonkeresetének körében is megalapozott az elsőfokú bíróság ítélete.

A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek és a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § és 14. §-ára, valamint a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra is.

Budapest, 2009. március 12.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelül

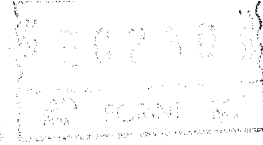
tisztviselő

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG

Budapest, V., Markó u. 27.

Levélcím: Budapest, Pf.: 16.
1363

TÉRTIVEVÉNYES

~~114/403~~

2009 ÁPR 29.

dr. Bodonovich János ügyeiből

Budapest

Hollósy Simon a

19.4.1

R

BUDAPEST 502 POSTA

Magyar Posta

RL 1363 012 111 572 0

UTÁNA

1521/62

~~1426~~